Erasmus+ Program 2017
Nagy Norbert

Nagy Norbert vagyok (1997.10.10.) a Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium tanulója vagyok. Az érettségi utáni képzésen veszek részt, amin élelmiszeripari technikus bizonyítványt szerezhetek. A 2017/2018-es tanévben végzek.

Ebben az iskolában szereztem tudomást az Erasmus+ programról. A programmal kapcsolatos összes információt Túri Tibor tanár úr és Szabóné Írházi Tímea tanárnő által tudtam meg. Túri tanár úr a ki indulás előtt 1 hónappal a saját termében magyarázta el a Németországi úttal kapcsolatos tudnivalókat (szállást, munkahelyet, program terveket) nekünk, kiutazóknak és a szülőknek egyaránt.

Eleinte sokat gondolkoztam azon, hogy menjek-e, de végül arra a döntésre jutottam, hogy élek a lehetőséggel, hiszen nem tudni hogy kijutok-e valaha újra. Szeretném megszerezni a technikusi bizonyítványt, így szükségesnek találtam szakmai tudásomat fejleszteni. Emellett egy Németországi utazás, ahol „magamra” vagyok utalva gyarapíthatom nyelvi tudásomat és fel tudok készülni az önálló életre, megtanulok gazdálkodni a pénzel és megtudom milyen egy nagy múltú cégnél dolgozni.

Én és egyik osztálytársam egy Junge die Bäckerei cégnél dolgoztunk, ami Rostock északi részén található. ez egy hatalmas üzem, amely az újításra és a szakmai terjeszkedésre törekszik. A cégnek közel 200 boltja van szerte az országban. A programban 17 diák vett részt, ebből 2 gépész, 2 cukrász, 10 pék, és velem együtt 3 élelmiszeripari technikus.

Az indulásra 2017. június 24.-én, szombaton került sor, este 20:00 órakor. Németországba egy 21 személyes kisbusszal utaztunk ki, a bőröndünket a busz utánfutójára pakoltuk fel, az ételt, italt és a fontosabb dolgokat a buszra felvihettük.
A hosszú, de gondnélküli utazás után megérkeztünk Németországba, Sanitzba 2017. június 25.-én kb. 13 óra körül.

Itt volt az első szálláshelyünk, ahol Edda Henze és Heiko Henze házaspár már vártak minket. Ők már több éve részt vesznek a programban, a diákok elszállásolásában. Eddáéknál 2 szálláshely volt, az egyikben 6 lány és 3 fiú lakott, a másikban 8 fiú és Túri tanár úr. A sofőrök és Dienes tanár úr Sanitzban egy szálláson laktak. Ezen a napon kipakoltuk a fontosabb használati dolgaink. Ezután Edda megmutatta nekünk Sanitzt. Bemutatásra került a református temető, a helyi gimnázium és a város főbb nevezetességei.

Másnap, hétfőn reggel fél 8-kor bőséges reggelivel vártak minket. A reggeli után megkezdődtek a német órák. Két csoportra voltunk osztva. Az egyik csoportot Edda, a másikat Edda fia, Ronald oktatta. Mindketten kiválóan beszéltek magyarul, így nem okozott gondot a kommunikáció. Hatalmas élmény volt német anyanyelvű személyektől tanulni, teljesen más mintha az iskolában tanulnánk. Segítettek a kiejtésben és az új szavak megtanulásában is.

A németórák végével és egy kis pihenő után elmentünk egy nyugdíjas otthonba ebédelni.

Az ebéd után visszamentünk a szállásunkra, majd az egyik Junge die Bäckerei üzemet látogattuk meg, ahol én és az osztálytársam, Attila dolgoztunk 6 hétig. Ez Németország egyik meghatározó cége, ahol rengeteg féle péksüteményeket, kenyereket gyártanak. Elsőnek körbe vezettek minket, bemutatták az üzem főbb helységeit, gépeit, és láthattuk, hogy miként készítik el a különböző termékeket és a technológiai folyamatokat.

Ezt követően egy vendégszobába mentünk, ahol már édes és sós süteményekkel és sokféle kenyérrel vártak minket. Ezután jött a kenyérkóstolás. A különféle kenyereket felkockázták és egyenként megkóstoltuk őket. Személy szerint nekem a legtöbb nem ízlett, mert savanyúak voltak, és nem hasonlítottak az otthoni ízekhez.

A kóstolás után az üzem vezetője magához hívatott minket Attilával. Adott nekünk munkacipőt és pólót. Elmagyarázta, hogy mit fogunk majd csinálni

és hogy várnak minket hétfőn reggel 7 órakor a munkába.
Ezután elmentünk BadDoberanba, egy Metallbau Ott nevezetű gépész műhelybe. A két gépész fiú, Túri tanár úr és Edda elintézték a szükséges iratokat, majd Sanitzi szállás felé vettük az irányt.

Kedden a reggeli és a német órák után elmentünk Grimmenbe, ahol 5 pék diák dolgozott. Ez egy pék és cukrász üzem volt egyben.

A tulajdonos fia vezetett minket körbe az üzemben, és megfigyelhettük a munkafolyamatokat. Ezután megvendégeltek minket az éttermükben, ami az üzem mellett volt. Az étel nagyon finom volt, még csodálkoztam is. Az ebéd után az 5 személlyel elintézték a papírokat.

Grimmen után Rostock felé vettük az irányt, Matthias Grenzer pékségébe. Itt az iskola 4 tanulója dolgozott, 2 pék és 2 cukrász. Elintézték a szükséges iratokat. Ezután elindultunk a mi szállásunkra, ahol 5 diáktársam és egy kísérőtanár lakott. A 9. emeleten kaptunk szobákat, az enyém a 923-as volt, ahol 6 héten át laktunk.

Ezután megvettük a szükséges bérletet a tömegközlekedéshez és visszamentünk Sanitzba.

Másnap Warnemündébe mentünk az AIDA hajó látogatására. Hatalmas élmény volt számomra látni egy ilyen hatalmas és gyönyörű hajót. A hajó 9 emeletes volt és több mint 3000 szoba várta a vendégeket.

Az idegenvezető körbevezetett minket az összes emeleten. A hajón különféle dolgok voltak találhatók, mint például casino, disco, többfajta stílusú éttermek, edzőterem stb. Ezután kaptunk fél órát a svéd asztalos étkezésre, ami nagyon finom és ízletes volt.

Ezt követően elköszöntünk az idegenvezetőtől. Kifele menet kaptunk egy táskát a hajó emblémájával ellátva és benne különféle ajándékokat.

A hajólátogatás után a Rügen szigetre, Wiekbe mentünk, ahol 2 pék tanuló dolgozott. A városban találtunk egy magyar éttermet melynek a neve Puszta étterem volt. A magyar tulajdonossal remekül elbeszélgettünk és megtudtuk, hogy már 50 éve él kint Németországba.

Visszafele megálltunk Stralsundnál, amely egy gyönyörű kikötőváros. Edda megmutatta nekünk a templomokat, a piacteret és a főbb nevezetességeket. Nekem nagyon tetszett. Ezután visszamentünk Sanitzba és az 5 pék diákot kitettük Grimmennél.

Estére összepakoltunk, hisz másnap már mindenki ment a saját szállására. Másnap a reggeli után elbúcsúztunk Eddáéktól és megköszöntük nekik ezt a pár napot. Ezután elindultunk a szállásunkra. 5 diáktársam, 1 kísérőtanár és én az említett Lütten Klein szállóba mentünk. Kipakoltuk és feltérképeztük a helyet.

Vasárnap elmentünk Rostock központjába. Városnézés közben sok szép szobrot és emlékművet láttunk. Ezután találtunk egy magyar standot, ahol lángost ettünk.

Hétfőn elkezdődött a munka reggel 7 órakor. Az üzembe busszal mentünk, ami ~ 15 perc volt.

A főnökünk adott egy mágneses chipet, amivel be tudtunk menni a mágneses ajtónál. Ezután elvezetett minket a helyre, ahol dolgoztunk. Rajtunk kívül még 6 ember dolgozott itt. Az emberek kedvesek és barátságosak voltak.
Az első nap szív formájú islert töltöttünk meg szamóca ízzel, majd egy másik formával leborítottuk.
Ezután nyers zsemletésztákat lapítottunk szét, fagyasztott cseresznyével megszórtuk és császármorzsával meghintettük.
Következőleg sült tésztalapokat kentünk meg lekvárral és a tetejét lefedtük piskótatésztával, amit mi vágtunk méretre.
12 órakor kaptunk egy fél órás ebédszünetet.
A szünet után 6 kocsi kisült kalács várt minket. A kalácsok formákba voltak, amiből nekünk ki kellett fordítanunk, majd ezeket félbe vágtuk, a formákat kitisztítottuk, ládákba raktuk és palettizáltuk.
Amikor ezzel készenvoltunk a munkatársainkkal letakarítottuk az összes gépet és felmostuk a padlót. Ezután hazamentünk. Délután általában bevásároltunk a vacsorához és amit másnap vittünk a munkába.
Az első 2 héten ugyan azokat a munkafolyamatokat csináltam, mint az első napon.

A munkahelyen a második hét után a ránk bízott feladatok elvégzésében egyre önállóbbak lettünk és nem kellett annyit segíteniük a munkatársainknak, mint az elején. Ennek ők és mi is egyaránt örültünk.

2017.július 16.-án az egész csapattal elmentünk Rövershagenbe, a Karls Erlebnis Dorfba (Karl Eper-Farmja). Gyönyörű dolgokat láthattunk. Megnézhettük a kézműves cukor készítését, különféle likööröket, lekvárokat kóstolhattunk. Ugyan itt lehetett sokféle szuveníreket, ajándékokat vásárolni. Remekül éreztük magunkat.

EIS
Karls
POPCOR

Karls
1921
1kg
Original Karls Erdbeeren
Herkunft: Deutschland · Rövershagen · Handelsklasse I

Július 19.-edikén, kedden Tüske Csaba tanárúrral főztük csirkepörköltet.

A harmadik héten a fagyasztott tésztalapokat baracklekvárral kellett megkennünk.

A 4. héten a munkahelyen nem változott semmi, a megszokott munkafolyamatokat kellett végeznünk.

Az 5. héten is ugyan azt a munkafolyamatot végeztem, de ezen a héten már egyedül, mert Attila átkerült a csomagoló részhez.

Elérkezett az utolsó hét. Nagyon szerettem kint lenni, de a családomat és a szeretteim is jó lett volna már látni.

A munkahelyen még mindig ugyanazokat a dolgokat csináltuk. Csütörtökön elköszöntünk a munkatársainktól. A főnökünknek és a dolgozóknak átadtuk az ajándékokat és megköszöntük hogy itt dolgozhattunk. Ő is megköszönte nekünk a munkát és mindketten kaptunk egy-egy oklevelet.

Augusztus 10.-ikén elmentünk Warnemündébe a HanseSail-re. Ez egy rengeteg vitorlásból és kompból álló felvonulás, melyet évente megrendeznek. Sok szép hajót láthattunk. A hajón 3 féle halat kóstolhattunk, amelyek különféle módon voltak elkészítve. Nekem nagyon ízlettek és

kipróbálhattam a lazacot. Kihajóztunk a nyílt tengerre is.

Ezután hazamentünk és elkezdtünk összepakolni, ugyanis másnap mentünk haza. 2017.08.11.-ikén délután 2 órakor indultunk haza. A hazaút nekem gyorsabban eltelt, mint a kiút.

Csodálatos dolgokat láthattam és rengeteg új élményekkel gazdagodtam ezalatt a 7 hét alatt. A kitűzött céljaimat úgy érzem teljes mértékben elértem. Köszönöm azoknak akik valamilyen módon segítettek nekem ebben a programban.